

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 27.11.2002
KOM(2002) 680 lopullinen

2001/0245 (COD)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän
toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta**

(komission EY:n perustamissopimuksen
250 (2) artiklan nojalla esittämä)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta****1. TAUSTA**

Ehdotukset toimitettiin neuvostolle ja Euroopan parlamentille (KOM (2001) 581 lopullinen 2001/0245 (COD)) EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohdan mukaisesti

	23. lokakuuta 2001
Alueiden komitean lausunto	14. maaliskuuta 2002
Talous- ja sosiaalikomitean lausunto	29. toukokuuta 2002
Euroopan parlamentin lausunto - ensimmäinen käsittely	10. lokakuuta 2002

2. KOMISSION EHDOTUKSEN TAVOITTEET

Ehdotuksella pyritään toteuttamaan kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kauppa yhteisössä luomalla EU:n päästökauppajärjestelmä sekä EU:n laajuiset markkinat päästöoikeuksille. Tämä väline on tärkeä osa komission strategiaa Kioton pöytäkirjan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi mahdollisimman kustannustehokkaasti. Päästökauppa vähentää päästövähennysten kustannuksia, koska sen avulla varmistetaan, että vähennykset tehdään siellä, missä se on halvinta. Päästökauppa on samalla tehokasta ympäristönsuojelun kannalta, koska sen avulla vähennetään ennalta määritetyllä tavalla päästöjä, jotka aiheutuvat järjestelmään kuuluvista toiminnoista. Ehdotuksella varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja vältetään kilpailun kohtuuton vääristyminen.

Komissio ehdottaa, että päästökauppa aloitetaan EU:ssa vuonna 2005. Ensimmäisessä vaiheessa järjestelmä kattaisi suurien teollisuus- ja energiatuotantolaitosten hiilidioksidipäästöt. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten toimijoiden on haettava jäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa kasvihuonekaasujen päästämiselle ympäristöön. Lupamenettely on koordinoitava täysin ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annettuun direktiiviin 96/61/EY (IPPC-direktiiviin) perustuvan menettelyn kanssa, jotta vältetään tarpeeton byrokratia. Jäsenvaltiot jakavat lupien perusteella laitoksille päästöoikeudet vuosittain. Päästöoikeuksilla voidaan käydä kauppaa, mutta toimijoiden ei ole pakko osallistua kaupankäyntiin. Kunkin laitoksen toimija palauttaa joka vuosi 31. maaliskuuta mennessä päästöoikeuksia sellaisen määrän, joka vastaa kyseisen laitoksen edellisvuoden tosiasiallisia päästöjä. Direktiivin perusteella peritään yhdenmukaista sakkoa niiltä toimijoilta, jotka eivät palauta riittävää määrää päästöoikeuksia. Kaudeksi 2005–2007 jäsenvaltioiden on jaettava päästöoikeudet ilmaiseksi noudattaen kansallista suunnitelmaa, jonka komissio on hyväksynyt. Päästöoikeuksien jakamisessa on noudatettava tiettyjä perusteita, jotta vältetään valtion tuki ja kilpailun vääristyminen. Komissio määrittää

myöhemmässä vaiheessa yhdenmukaistetun menetelmän päästöoikeuksien jakamiseksi kautta 2008–2012 varten.

3. KOMISSION LAUSUNTO PARLAMENTIN HYVÄKSYMISTÄ TARKISTUKSISTA

3.1. Komission hyväksymät tarkistukset

Seuraavat tarkistukset, jotka komissio hyväksyy, luetellaan siinä järjestyksessä, jossa ne on tarkoitus lisätä komission alkuperäisen ehdotuksen säädöstekstiin.

Johdanto-osa: tarkistuksessa **13** (uusi 16 d kappale) todetaan, että EU:n ilmastonmuutoksen rajoittamisen strategian "*olisi perustuttava päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ja muun tyyppisten yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten toimien tasapainoiseen yhdistelmään*". Tämä tarkistus voidaan hyväksyä. Komission tarkoituksena ei koskaan ole ollut, päästöoikeuksien kauppa olisi ainoa EU:n toimi ilmastonmuutoksen rajoittamisen strategiassa tai kansainvälissä toiminnassa.

Seuraamukset: tarkistuksella **40** (16 artiklan 2 kohta) pyritään siihen, että velvoitteita rikkoneiden toimijoiden nimet julkistettaisiin vain silloin, kun rikkominen liittyy siihen, että yritykset eivät ole palauttaneet päästöoikeuksiaan direktiivin mukaisesti. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä. Kaikkien pienten rikkomusten nimeäminen voisi olla liioiteltua. Menettely on kuitenkin käyttökelpoinen pelote sen varalta, että toimijat rikkovat direktiivin perusvaatimusta, jonka mukaan niiden on palautettava todellisia päästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä.

Tarkistuksella **41** (16 artiklan 3 kohta) poistetaan säännös, jonka mukaan sakon on oltava kaksi kertaa keskimääräinen markkinahinta, jos tämä on korkeampi kuin 100 euroa. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä. Se helpottaa direktiivin soveltamista käytännössä ja luo suuremman varmuuden sakkojen määrästä.

Tarkistuksella **42** (16 artiklan 4 kohta) poistetaan säännös, jonka mukaan kaudella 2005–2007 sakko on kaksi kertaa keskimääräinen markkinahinta, jos tämä on korkeampi kuin 50 euroa. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä syistä, jotka on esitetty edellä tarkistuksen 41 yhteydessä.

Uudelleentarkastelu: tarkistuksessa **56** (26 artiklan 2 kohdan uusi a a alakohta) esitetään, että uudelleentarkastelussa olisi käsiteltävä yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmän suhdetta kansainväliseen päästöoikeuksien kauppaan, joka käynnistetään vuonna 2008. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä, koska mainittua asiaa on syytä käsitellä uudelleentarkastelussa.

Tarkistuksessa **57** (26 artiklan 2 kohdan b alakohta) käytetään ilmaisua "päästöoikeuksien jakamiseen sovellettavan menettelyn yhdenmukaistamisen jatkamista" ilmaisun "*tarvetta yhtenäistettyyn menettelyyn päästöoikeuksien jakamiseksi*" sijaan. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä. Vaatimus, jonka mukaan päästöoikeudet jaetaan kaudeksi 2005–2007 ilmaiseksi, on jo jonkinasteista yhdenmukaistamista. Tarkistuksella ei rajoiteta myöhempiä päätöksiä päästöoikeuksien jakamista koskevasta menetelmästä, ja on kohtuullista käyttää ilmaisua "jatkamista", vaikkei päätettäisi muusta kuin samantasoisesta yhdenmukaistamisen jatkamisesta tulevaisuudessa.

Tarkistuksessa **58** (26 artiklan 2 kohdan uusi c a alakohta) lisätään vaatimus, jonka mukaan uudelleentarkastelussa on käsiteltävä mahdollisia muutoksia päästöoikeuksien kaupan järjestelmän mukauttamiseksi laajentuneeseen Euroopan unioniin. Tämä tarkistus voidaan

hyväksyä. EU:n laajentumisen mahdollisia vaikutuksia järjestelmään on syytä pohtia, koska monet ehdokasmaista voivat olla jäsenvaltioita järjestelmän käynnistyessä vuonna 2005.

3.2. Komission osittain, periaatteessa tai periaatteessa ja osittain hyväksymät tarkistukset

Seuraavat tarkistukset, jotka komissio voi hyväksyä osittain, periaatteessa tai periaatteessa ja osittain, luetellaan siinä järjestyksessä, jossa ne on tarkoitus lisätä komission alkuperäisen ehdotuksen säädöstekstiin.

Johdanto-osa: tarkistuksen **10** (johdanto-osan 16 a kappale) ensimmäisessä lauseessa todetaan, että toimia olisi toteutettava kaikilla talouselämän aloilla, ei vain teollisuuden ja energian alalla. Toisessa lauseessa vaaditaan jäsenvaltioita varmistamaan, ettei toimien valinta johda jollakin alalla kilpailua vääristävään yritysten eriarvoiseen kohteluun. Ensimmäinen lause voidaan hyväksyä. Siinä tuodaan selkeästi esiin näkemys, jonka mukaan muiden alojen olisi myötävaikutettava kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseen. Toinen lause kuuluisi pikemmin artiklatekstiin ja lisäksi sen muotoilu on epäselvä, joten sitä ei voida hyväksyä. Kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseen tähtäävällä politiikalla on väistämättä enemmän vaikutusta fossiilisiin polttoaineisiin perustuvaan sähköntuotantoon kuin ydinvoimaan perustuvaan sähköntuotantoon, vaikka molemmat sijoittuvat samalle alalle.

Tarkistuksessa **15** (1 artikla) todetaan, että direktiivillä "*on tarkoitus myötävaikuttaa siihen*" että Euroopan unioni ja jäsenvaltiot täyttävät Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa siten, että siitä koituu mahdollisimman vähän haittaa talouden kehitykselle ja työllisyydelle. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa ja osittain. Teksti on luonteeltaan pikemmin selittävää kuin artiklaan kuuluvaa. Se olisi sen vuoksi lisättävä johdanto-osan 5 kappaleeseen (jossa viitataan Kioton pöytäkirjan tavoitteisiin). Ilmaisun "EU" sijasta olisi käytettävä ilmaisua "*Euroopan yhteisö*", ja ilmaisu "*mahdollisimman vähän haittaa*" olisi korvattava ilmaisulla "*mahdollisimman vähän kielteisiä vaikutuksia*".

Avoimuus: tarkistuksessa **35** (12 artiklan uusi 4 b kohta) edellytetään, että "*päästöoikeuksien siirto-, palautus- ja peruutusjärjestelmän on taattava jatkuva avoimuus päästöoikeuksien hallussapidossa sekä siirroissa, joita tehdään yritysten välillä jäsenvaltioiden sisällä ja ulkopuolella*". Tämä tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa. Yleisön mahdollisuus saada tietoa varmistetaan 17 artiklalla sekä 19 artiklan mukaisesti perustettavilla rekistereillä. Rekistereitä varten voidaan "*taata tarvittava luottamuksellisuus*" kaupallisesti arkaluonteisten tietojen suojelemiseksi. Lähtökohtana on kuitenkin, että rekisterien tiedot ovat kaikkien saatavilla. Tämän vuoksi sanamuodon olisi oltava seuraava: 19 artiklan 2 kohdan toisessa lauseessa olisi korvattava ilmaisu "*rekisterissä*" ilmaisulla "*rekisterin on oltava yleisön saatavilla ja siinä...*".

Laitoksen toimijoiden kertomukset: tarkistuksessa **39** (14 artiklan 3 kohta) muutetaan ilmaisu "*kyseisen vuoden lopussa*" ilmaisuksi "*kolmen kuukauden kuluttua kyseisen vuoden päättymisestä*". Tarkoituksena on selventää, että päästöjä koskevia kertomuksia ei voida toimittaa aivan vuoden lopussa (1. tammikuuta klo 00.00). Tämä tarkistus voidaan hyväksyä osittain. Ilmaisun "*vuoden lopussa*" voidaan korvata ilmaisulla "*kyseisen vuoden päätyttyä*". Ei ole tarpeen tarkentaa määrääjäksi "*kolmea kuukautta*", koska 31. maaliskuuta mennessä kertomusten on oltava tarkistettu ja vastaavat päästöoikeudet palautettu (katso 12 artiklan 3 kohta).

Jäsenvaltioiden kertomukset: tarkistuksessa **43** (16 artiklan uusi 4 a kohta) esitetään, että jäsenvaltioiden on laadittava kertomus siitä, miten sakot ja lisäpäästöoikeuksien ostaminen

näkyvät yritysten veronalaisissa tuloksissa. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa ja osittain. Säännös sopisi paremmin jäsenvaltioiden kertomuksia koskevaan 21 artiklaan. Kaikki verokohteluun liittyvät näkökohdat (mukaan luettuina myytyihin ja ostettuihin päästöoikeuksiin liittyvät arvonnousut ja -alennukset) voisivat olla kiinnostavia. 21 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen loppuun voidaan lisätä *"ja päästöoikeuksien verokohteluun"*.

Avoimuus: tarkistuksessa **46** (17 artikla) viitataan tulevaan direktiiviin ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa. Viittauksen *"direktiivin 90/313/ETY"* lisäksi olisi viitattava *vastaavaan säädökseen, kun se tulee voimaan*.

Yhteydet kolmansien maiden päästökauppajärjestelmiin: tarkistuksissa **51** ja **103** (24 artiklan 1 kohta) todetaan, että Kioton pöytäkirjan perusteella voidaan tehdä sopimuksia ainoastaan pöytäkirjan ratifioineiden osapuolten kanssa. Ehdokasmaiden kanssa on tehtävä sopimuksia, mikäli kyseiset sopimukset eivät jo kuulu liittymisneuvottelujen piiriin. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa ja osittain. Sanamuotoa *"Kioton pöytäkirjan sopimusten perusteella"* ei voida hyväksyä. EY:n kauppajärjestelmällä on väistämättä oltava eri perusta kuin Kioton pöytäkirjaan perustuvalla sopimuspuolten välisellä kaupalla. EY:n järjestelmä on kuitenkin yhteensopiva Kioton pöytäkirjaan perustuvan kauppajärjestelmän kanssa. Hyväksyttävä sanamuoto olisi sellainen, jossa korvataan ilmaisu *"kolmansien maiden"* ilmaisulla *"Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen, kyseisen pöytäkirjan ratifioineiden kolmansien maiden"*. Sitä tarkistuksen osaa, jossa viitataan ehdokasmaiden kanssa tehtäviin sopimuksiin, ei voida hyväksyä. Tässä vaiheessa ei voida päättää yhteyksien luomisesta järjestelmien välille, koska järjestelmiä ei ole vielä perustettu eikä voida tarkastella järjestelmien uskottavuutta ympäristönsuojelun kannalta. Lisäksi kaikkia ehdokasmaita ei ole lueteltu Kioton pöytäkirjan liitteessä B.

Uudelleentarkastelu: Tarkistuksessa **55** (26 artiklan 2 kohdan ensimmäinen lause) tehdään lisäys, jonka mukaan uudelleentarkastelun olisi perustuttava vuonna 2005 alkavana kolmivuotiskautena saatuun kokemukseen. Tarkistuksen mukaan komissio *"laatii"* kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä osittain. Siitä voidaan hyväksyä ilmaisu *"laatii"*. Se, että komissio laatii kertomuksen, voidaan hyväksyä sillä edellytyksellä, että sille jää aloiteoikeus ehdotusten tekemiseksi. Viittaus siihen, että komissio *"liittää kertomukseen tarvittaessa ehdotuksia"*, sisältyy jo artiklan loppuun.

Avoimuus: Tarkistuksessa **73** (liite III, uusi 8 a kohta) edellytetään, että kansallisiin jakosuunnitelmiin sisältyy luettelo direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista *"sekä niiden päästöluvista"* [millä ymmärretään pyrittävän siihen, että kullekin laitokselle asetettu enimmäismäärä on julkaistava]. Tämä tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa ja osittain. Tarkistus lisää avoimuutta. Jäsenvaltioilla on oltava tämä tieto, jotta ne voivat jakaa päästöoikeuksia yksittäisille laitoksille. Näin ollen vaatimus, jonka mukaan tämä tieto on sisällytettävä kansallisiin jakosuunnitelmiin, ei aiheuta kohtuuttomasti työtä. Merkityksen tulkintaa selventää se, että luvat kasvihuonekaasujen päästämiseen sisältävät 6 artiklan 2 kohdassa edellytetyt tiedot (mukaan luettuina esimerkiksi päästöjen seuraamista koskevat vaatimukset, seurantamenetelmät ja seurannan tiheys yksittäisten laitosten osalta). Muitten osapuolten kannalta kiinnostavampaa on yksittäisten laitosten toimijoille myönnetty määrät. Hyväksyttävässä sanamuodossa korvattaisiin *"niiden päästöluvista"* ilmaisulla *"kullekin laitokselle myönnettyjen päästöoikeuksien määrästä"*.

Tarkistuksessa **74** (liite IV, muiden kasvihuonekaasujen päästöjen seuranta) edellytetään, että komissio *"kehittää yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa"* päästöjen seurantaan koskevia standardoituja menetelmiä, joista sovitaan komiteamenettelyn mukaisesti. Tämä tarkistus

voidaan hyväksyä osittain. Ehdotettu teksti *"kehittää yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa"* voidaan hyväksyä, mutta alkuperäisen tekstin ilmaisu *"käytetään"* olisi säilytettävä ja uusi teksti lisättävä sivulauseessa. Ilmaisua *"joista sovitaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti"* ei hyväksytä, koska liitteessä on tarpeetonta toistaa suuntaviivojen sopimista koskevat perusteet, jotka esitetään jo 14 artiklan 1 kohdassa.

3.3. Tarkistukset, joita komissio ei hyväksy

Seuraavat tarkistukset luetellaan siinä järjestyksessä, jossa ne on tarkoitus lisätä komission alkuperäisen ehdotuksen säädöstekstiin.

Tarkistuksella **1** (johdanto-osan uusi 5 a kappale) toistetaan Euroopan parlamentin tuki Kioton pöytäkirjalle sekä taakanjakosopimukselle. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Tässä yhteydessä ei ole sopivaa viitata Euroopan parlamentin 5 päivänä helmikuuta 2002 annettuun lausuntoon, joka koski erillistä ehdotusta (neuvoston päätös 2002/358/EY Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä).

Tarkistuksessa **2** (johdanto-osan uusi 5 b kappale) todetaan, että jäsenvaltioiden olisi täytettävä kansalliset sitoumuksensa *"soveliaina pitämiänsä keinoja käyttäen"*. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jäsenvaltiot eivät voi toimia haluamallaan tavalla, mikäli tämä johtaisi yhteisön lainsäädännön laiminlyöntiin.

Tarkistuksella **3** (johdanto-osan uusi 6 a kappale) korostetaan, että päästöongelmaan olisi sisämarkkinoiden vuoksi tartuttava EU:n tasolla eikä yksittäisissä jäsenvaltioissa. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Vaikka on myönteistä korostaa tarvetta soveltaa yhdenmukaista lähestymistapaa sisämarkkinoilla, EU:n tason lähestymistapa ei vapauta jäsenvaltioita toteuttamasta niiden omia toimia kasvihuonekaasujen vähentämiseksi. Lisäksi asia tuodaan jo esiin johdanto-osan 7 ja 14 kappaleessa.

Tarkistuksessa **91** (johdanto-osan 7 kappale) tuodaan esiin, että *"päästöoikeudet olisi jaettava parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden mukaisesti..."*. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Päästökauppa on väline, jossa ei määritetä teknisiä standardeja vaan jossa annetaan toimijoiden päättää käyttämästään tekniikasta.

Tarkistuksessa **6** (johdanto-osan 11 a kohta) esitetään, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansallisissa jakosuunnitelmissa otetaan huomioon *"välilliset järjestelmät hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, esimerkiksi yhdistetty sähkön ja lämmön tuotanto"*. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jaettavien määrien olisi oltava jäsenvaltioiden päätettävissä, myös yhdistetyn sähkön ja lämmön tuotannon osalta. Sanamuoto kuuluu pikemmin artikloihin kuin johdanto-osaan. Direktiivissä ei pitäisi pyrkiä valitsemaan parasta tekniikkaa vaan luomaan päästöoikeuksien hintoihin vaikuttamalla kannustin käyttää energiatehokasta tekniikkaa.

Tarkistuksessa **8** (johdanto-osan uusi 15 a kappale) esitetään, että EY jatkaa neuvotteluja sen tärkeimpien kauppakumppaneiden kanssa saadakseen aikaan kansainvälisen kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmän. Siihen saakka Euroopan yhteisön on annettava maailmalle hyvä esimerkki. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Tämän direktiivin johdanto-osa ei ole oikea paikka esittää lausumia siitä, miten Euroopan yhteisö toimii ilmastonmuutosta koskevien kansainvälisten neuvottelujen yhteydessä.

Tarkistuksessa **9** (johdanto-osan 16 kappale) todetaan, että päästökaupan olisi oltava *"joustava ja täydentävä"* osa toimenpidekokonaisuutta, joka synnyttää merkittäviä

päästövähennyksiä kaikilla taloudenaloilla. Vertailukelpoisia tavoitteita olisi asetettava ja välineitä kehitettävä myös muille aloille, kuten liikenteen ja maatalouden alalle sekä pienille ja keskisuurille yrityksille ja kotitalouksille. Lopuksi tarkistuksessa todetaan, että kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppa sekä energian verotus pitäisi nähdä toisiaan täydentävinä välineinä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio vastustaa vapaaehtoisuuteen perustuvaa lähestymistapaa. Tässä tarkistuksessa ilmaisulla *"joustava"* pyritään tukemaan vapaaehtoisuuteen perustuvaa lähestymistapaa. Vapaaehtoisuuteen perustuva lähestymistapa päästökauppaan vähentää huomattavasti välineen taloudellista tehokkuutta, aiheuttaa suuremman riskin sisämarkkinoiden vääristymisestä, antaa vähemmän tietoa eikä varmista valmiutta päästökauppaan pöytäkirjan sitoutumiskaudella 2008-2012. On liioiteltua vaatia tavoitteiden asettamista ja muiden välineiden kehittämistä aloilla, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan. Johdanto-osan tämänhetkessä 16 kappaleessa käsitellään jo järjestelmän yhteyksiä verotukseen.

Tarkistuksessa **11** (johdanto-osan uusi 16 b kappale) todetaan, että *"päästöoikeuksien kauppa ei korvaa olemassa olevia energiaa ja hiilidioksidipäästöjä koskevia maksuja"*. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Kyseessä on artikloihin kuuluva säännös, jota ei voida sisällyttää johdanto-osaan. Yhteyttä energian verotukseen käsitellään jo johdanto-osan 16 kappaleessa. Joissakin tapauksissa voi olla sopivaa korvata CO₂-päästöjä koskevat maksut, joten tämän kieltäminen ei ole järkevää.

Tarkistuksessa **12** (johdanto-osan uusi 16 c kappale) todetaan, että direktiiviä sovelletaan ainoastaan fluorattujen kaasujen käyttöön liitteessä I tarkoitetuissa teollisuustoiminnoissa ja että fluorattujen kaasujen käyttöä ja eristämistä kulutustarvikkeissa olisi käsiteltävä erillisessä lainsäädännössä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio pyrkii sisällyttämään fluoratut kaasut järjestelmään vasta, kun se katsoo, että niitä voidaan seurata ja niistä voidaan raportoida riittävällä tavalla, ja kun IPPC-direktiivi on pantu kaikilta osin täytäntöön olemassa olevien laitosten muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin osalta (lokakuussa 2007).

Tarkistuksessa **14** (johdanto-osan uusi 17 a kappale) esitetään, että yhteisön ja muiden Kioton pöytäkirjan sopimuspuolten järjestelmien yhdistäminen rohkaisisi Yhdysvaltoja palaamaan neuvottelupöytään. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Vaikka myös komissio toivoo, että Yhdysvallat muuttaa mielensä jättäytymisestä Kioton pöytäkirjan ulkopuolelle, ei ole tarpeen mainita tiettyjä EU:n ulkopuolisia maita jäsenvaltioille osoitetussa direktiivissä.

Tarkistuksessa **16** (2 artiklan 1 kohta) esitetään, että järjestelmään voidaan sisällyttää muita aloja, ellei tämä ole ristiriidassa perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan kanssa. Tällaisista aloista olisi ilmoitettava kauden 2005-2007 osalta komissiolle 31 päivään maaliskuuta 2004 mennessä ja tätä seuraavien kausien osalta 18 kuukautta ennen niiden alkamista. Komissio voisi hylätä ilmoituksen sillä perusteella, että asia on ristiriidassa perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (valtioneuvoston määräysten) kanssa. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Lisätoimintojen sisällyttäminen järjestelmään vapaaehtoisesti ja yksipuolisesti voi vääristää kilpailua, ja se voi heikentää päästökauppajärjestelmän ympäristönsuojelullista arvoa (riippuen mahdollisuudesta seurata eri lähteistä peräisin olevia päästöjä). Perustamissopimuksen kaikkia määräyksiä on noudatettava, ei ainoastaan valtioneuvoston määräyksiä. Tarkistus liittyy parlamentin ehdotukseen laajentaa järjestelmää kaikkiin Kioton pöytäkirjan kattamiin kuuteen kaasuun (tarkistus 17).

Tarkistuksella **17** (uusi 2 a artikla) laajennettaisiin päästökaupan soveltamisala kattamaan kaikki Kioton pöytäkirjan kattamat kasvihuonekaasut sillä edellytyksellä, että tietyltä vuodelta käytettävissä olevien tietojen laatu on *"tydyttävä"* ja että komissio kehittää yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa ja komiteamenettelyn mukaisesti standardoidut menetelmät

päästöjen *"mittaamiseksi, seuraamiseksi ja laskemiseksi"*. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. On mahdotonta laajentaa ensin direktiivin soveltamisalaa periaatteessa ja sitten rajoittaa tämän laajentamisen käytännön soveltamista siihen saakka, kun on saatu päätökseen ennalta määrittämätön pitkä prosessi ja tehty päätös komiteamenettelyn mukaisesti. Tällainen käytäntö johtaisi huonoon lainsäädäntöön, joka ei turvaa varmuutta yrityksille. (Laitos, jolla on N₂O-päästöjä, ei tietäisi, kuuluuko se tai milloin se kuuluu direktiivin soveltamisalaan.)

Tarkistuksessa **97** (4 artiklan uusi 1 a kohta) esitetään, että olisi otettava huomioon yhdistetyt sähkö- ja lämpövoimalat sekä jätepolttoaine komission laatiman ohjeiston perusteella. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Päätökset jaettavista määristä kuuluvat jäsenvaltioille sekä erityistekniikan että jätepolttoaineen osalta. Kuten tarkistuksen 6 käsittelyn yhteydessä todetaan, päästökauppa on markkinoiden väline, jolla ei tulisi pyrkiä valitsemaan parasta tekniikkaa vaan luomaan päästöoikeuksien hintoihin vaikuttamalla kannustin käyttää energiatehokasta tekniikkaa. Mitä tulee jätepolttoaineeseen, lisäoikeuksien myöntäminen saattaa edistää jätteen polttamista uudelleenkäytön ja kierrätyksen sijasta.

Tarkistuksessa **19** (5 artiklan c alakohta) lisätään *"ja päästöjen määrä"* tietoihin, jotka on esitettävä haettaessa lupaa laitoksen kasvihuonekaasujen päästämiseen. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Vaikka tämä tieto olisi hyödyllinen, sen edellyttäminen ennakoisi vaatimusta, jonka mukaan laitoksen päästöjen määrää on seurattava ennen kun laitos sisällytetään direktiivin soveltamisalaan. Näin ollen tällaisia seurantavaatimuksia vaadittaisiin epäsuorasti jo ennen kuin luvassa nimenomaisesti asetetaan seurantavaatimukset.

Tarkistuksessa **20** (5 artiklan uusi d a alakohta) edellytettäisiin, että toimija toimittaa tiedot laitoksen odotettavissa olevien päästöjen tyypistä ja määrästä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. *"Odotettavissa olevien päästöjen määrä"* on määrällinen ennuste tulevista päästöistä, jotka kuuluvat päästökauppajärjestelmän velvoitteiden piiriin. Käytännössä päästökauppajärjestelmässä yksittäinen laitos voisi lisätä tai vähentää tosiasiallisia tulevia päästöjään sillä edellytyksellä, että toimijalla on vastaava määrä päästöoikeuksia kyseiselle kaudelle.

Tarkistuksella **21** (6 artiklan 2 kohdan 1 alakohta) lisättäisiin ilmaisu *"tämän vaikuttamatta kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä esitettyihin muihin vaatimuksiin"* lupien ehtoja ja sisältöä koskevan artiklan alkuun. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. EY:n perustamissopimuksen mukaan yhteisön direktiivit ovat kansalliseen lainsäädäntöön nähden ensisijaisia, joten direktiivi ei voi olla vaikuttamatta kansalliseen lainsäädäntöön.

Tarkistuksessa **22** (7 artikla) esitetään, että laitoksen ominaisuuksien muuttuessa luvan ajantasaistaminen on tehtävä *"yhteisymmärryksessä toimijan kanssa"* ja toimijan vaihtuessa uuden toimijan on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle kuukauden kuluessa. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Asiaa koskevat säännökset vastaavat voimassa olevan IPPC-direktiivin säännöksiä ja näin varmistetaan lupamenettelyn yhdenmukaisuus molemmissa välineissä. Toimivaltaisella viranomaisella, joka sääntelyviranomaisena myöntää luvat, olisi oltava lopullinen harkintavalta siitä, mitkä luvan osat on saatettava ajan tasalle. Uuden toimijan nimi ja osoite, jotka tarkistuksessa on poistettu, ovat kuitenkin osia, jotka on saatettava ajan tasalle.

Tarkistuksessa **23** (9 artiklan 1 kohdan 1 alakohta) korvataan ilmaisu *"mukaan lukien"* ilmaisulla *"jotka on lueteltu"*, jolloin liitteessä III olevasta luettelosta (jakosuunnitelmia koskevat perusteet) tulee kattava. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jäsenvaltioilla olisi oltava jonkin verran liikkumavaraa niiden asettaessa tavoitteitaan laitoksiaan varten, jotta voidaan ottaa huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet.

Tarkistuksessa **24** (9 artiklan uusi 1 a kohta) esitetään, että jäsenvaltioiden laitoksilleen myöntämä kokonaismäärä saa olla enintään x prosenttia sille myönnetystä määrästä (Kioton pöytäkirjan mukaisesti sallitut päästöt). Tämä enimmäisprosenttimäärä vastaisi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten tuottamaa osuutta kokonaispäästöistä vuonna 1990. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Se monimutkaistaa direktiiviin jo sisältyviä suojalausekkeita, ja se on turha. Lisäksi "enimmäisprosenttimäärä" rajoittaa joitakin jäsenvaltioita muita enemmän ja voi siten vääristää kilpailua.

Tarkistuksen **25** (9 artiklan uusi 1 b kohta) mukaan vuoden 1990 jälkeen käyttöön otetuille laitoksille myönnettäisiin päästöoikeudet käyttöönottovuonna käytettävissä olleen parhaan tekniikan perustella. Komissio antaisi asiasta lisäohjeita ennen vuotta 2004. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jäsenvaltioilla olisi oltava vapaus palkita aiempia toimia parhaaksi katsomallaan tavalla. Lisäksi tämä tarkistus aiheuttaisi epätasa-arvoista kohtelua vuonna 1990 toiminnassa olleiden laitosten ja sen jälkeen käyttöön otettujen välille.

Tarkistuksessa **26** (9 artikla uusi 2 a kohta) esitetään, että sääntelykomitea "*vertailee kansallisia jakosuunnitelmia*" markkinoiden vääristymien yksilöimiseksi ja antaa tästä lausunnon komissiolle. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Vaatimukset kaikkien kansallisten jakosuunnitelmien vertailusta pakottavat kaikki jäsenvaltiot etenemään hitaimpien vauhdilla. Jotkin jäsenvaltiot haluavat mahdollisesti ilmoittaa jakosuunnitelmistaan vaadittua aikaisemmin, jotta niistä voidaan päättää aikaisemmin ja näin tarjota yrityksille suurempi varmuus. Lisäksi mikäli jokin jäsenvaltio ei toimittaisi kansallista suunnitelmaansa ajoissa, tämä voisi estää kaupan alkamisen muiden jäsenvaltioiden välillä.

Tarkistuksessa **27** (9 artikla 3 kohta) todetaan, että arvioidessaan kansallisia jakosuunnitelmia komissio "*ottaa huomioon suunnitelman yhteensopivuuden jäsenvaltioissa jo käytössä olevien kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmien kanssa*". Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jotkin kansalliset kauppajärjestelmät eivät ole yhteensopivia nyt ehdotetun järjestelmän kanssa eikä niitä voida yhdistää siihen ilman erityistoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on noudatettava kaikkia tämän direktiivin säännöksiä sellaisena kuin ne annetaan, mukaan luettuina mahdollisesti neuvoteltavat siirtymäkauden järjestelyt.

Tarkistuksessa **102** (10 artikla) esitetään, että 15 prosenttia päästöoikeuksista olisi huutokaupattava sekä ensimmäisellä että toisella kaudella. Tulot kierrätettäisiin. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio vastustaa huutokauppaa ensimmäisellä kaudella ja haluaa, että järjestelmästä hankitaan kokemusta ennen kuin päätetään jakomenetelmästä toisella kaudella.

Tarkistuksella **29** (11 artiklan 1 kohta) tehdään tarkistuksessa 24 esitetystä enimmäisprosenttimäärästä johtuvia muutoksia kaudelle 2005-2007. Tarkistuksen mukaan päästöoikeuksien myöntämistä koskevat päätökset on tehtävä ainakin kuusi kuukautta ennen kauden alkamista (kolmen kuukauden sijaan). Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Enimmäisprosenttimäärää käsitellään tarkistusta 24 koskevien huomioiden yhteydessä. Päästöoikeuksien myöntämistä koskeva päätös olisi hyvä tehdä kuusi kuukautta ennen kaupan alkamista vuonna 2005, mutta mikäli otetaan huomioon määräajat direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä (31.12.2003), kansallisten jakosuunnitelmien jättämiselle komissiolle (31.03.2004) ja komission päätökselle (30.06.2004), olisi mahdotonta tehdä päätös kuusi kuukautta ennen päivämäärää 1.1.2005. Komission ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden on tehtävä päätös "*ainakin kolme kuukautta*" ennen kauden alkamista, ja päätökset voidaan tehdä aikaisemmin mikäli jäsenvaltiot haluavat ilmoittaa kansallisista jakosuunnitelmistaan vaadittua aikaisemmin.

Tarkistuksessa **76** (11 artikla uusi 1 a kohta) lisätään erityisiä säännöksiä markkinoiden uusista tulokkaista, jotka *"saavat markkinoille tulon yhteydessä päästöoikeutensa päästömärkinoilla kuten kaikki muutkin markkinoille osallistuvat"*. Päästöoikeuksien kokonaismäärää *"mukautetaan"* niin, että tarkistuksessa 24 mainittu enimmäisprosenttimäärä ei ylitä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jäsenvaltioilla tulisi olla vapaus valita, myönnetäänkö päästöoikeuksia uusille tulokkailla ilmaiseksi vai vaaditaanko niitä ostamaan päästöoikeuksia markkinoilta. Yhteisön kannalta olennaista on se, että päästöoikeuksien *saatavuus* on taattu. Tämän mukaista sanamuotoa käytetään jo 11 artiklassa. Lisäksi ajatus "mukauttamisesta" siten, että toimijoilta otettaisiin takaisin niille jo myönnettyjä päästöoikeuksia, poistaisi yrityksille erittäin tärkeän varmuuden. Toimijat saattavat laskea kaikkien hallussaan olevien päästöoikeuksien varaan pyrkiessään noudattamaan vaatimuksia. Mikäli päästöoikeuksia otetaan takaisin, ne eivät ehkä enää voi noudattaa vaatimuksia.

Tarkistuksessa **31** (11 artiklan 2 kohta) tehdään tarkistuksen 24 enimmäisprosenttimäärää koskevasta esityksestä johtuvia muutoksia kauden 2008 osalta. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä tarkistuksen 24 yhteydessä esitetyistä syistä.

Tarkistuksessa **32** (11 artikla uusi 4 a kohta) edellytetään, että uusien jäsenvaltioiden liittyttyä Euroopan unioniin myönnettyjen päästöoikeuksien kokonaismäärää vähennetään komission suorittaman tarkistuksen jälkeen *"siten, että varmistetaan, että päästöoikeuksista ei synny ylitarjontaa"*. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Uusien jäsenvaltioiden liittyminen järjestelmään lisää lähteitä ja näin ollen myös päästöjä. Tässä tilanteessa ei ole tarpeen vähentää vaan pikemmin lisätä myönnettyjen päästöoikeuksien määrää. Jo myönnettyjen päästöoikeuksien vähentäminen loisi saman riskin epävarmuudesta ja vaatimusten rikkomisesta kuin edellä tarkistuksen 76 yhteydessä on selitetty. Jotta ei myönnettäisi huomattavasti liikaa päästöoikeuksia, komissio tarkastaa kaikkien järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden, *myös uusien jäsenvaltioiden*, kansalliset jakosuunnitelmat, jotka voidaan hylätä perustamissopimuksen määräysten ja liitteen III perusteiden mukaisesti.

Tarkistuksessa **33** (12 artiklan 1 kohta) esitetään, että saman toimijan omistamille ja yhdessä jäsenvaltiossa sijaitseville laitoksille jaettuja päästöoikeuksia voidaan siirtää *"yrityksen sisällä"* ilman rajoituksia. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Ei ole selvää, mihin "rajoitukseen" viitataan. Tämänhetkinen sanamuoto sallii jo päästöoikeuksien siirron yksittäisen toimijan samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien laitosten välillä. Päästöoikeudet myönnetään alustavasti toimijoille pikemmin kuin laitoksille. Lisäksi direktiivissä ei aseteta rajoituksia päästöoikeuksien siirroille tietyn toimijan ja yhteenliittymän muiden toimijoiden välillä. Termin "yritys" käyttö ei ole johdonmukainen muualla ehdotuksessa käytetyn termin "toimija" kanssa, mutta "yritykset" voivat olla direktiivissä tarkoitettuja toimijoita.

Tarkistuksessa **34** (12 artiklan uusi 4 a kohta) esitetään, että jäsenvaltioiden on peruutettava sellaisten laitosten oikeudet, jotka lakkautetaan tai joiden kapasiteettia vähennetään taikka *"joiden toimintaa jatketaan kolmansissa maissa samanlaisissa tai huonommissa toimintaolosuhteissa"*. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Päästöoikeuksien peruuttaminen lakkauttamisen tai kapasiteetin vähentämisen yhteydessä olisi hallinnollisesti raskas toteuttaa ja se voisi rajoittaa kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseen liittyvän tavoitteen saavuttamista. (Kapasiteetti pyrittäisiin mahdollisesti pitämään samana, jottei päästöoikeuksia menetetä).

Tarkistuksessa **36** (12 artiklan uusi 4 c kohta) esitetään, että jäsenvaltioiden olisi mahdollistettava päästöoikeuksien käyttäminen seuraavan kauden aikana. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Tarkistuksen pyrkimykset sisältyvät jo 13 artiklaan lukuun ottamatta päästöoikeuksien siirtämistä kauden 2005–2007 ja kauden 2008–2012 välillä. Ehdotuksessa

jätetään jäsenvaltioille mahdollisuus toimia erityisolosuhteidensa mukaan. Päästöoikeuksien siirtäminen vuonna 2008 alkavalle kaudelle voi vaikeuttaa Kioton pöytäkirjan sitoumusten noudattamista joissakin jäsenvaltioissa, minkä vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus valita, sallivatko ne tämän vai ei.

Tarkistuksessa **37** (12 artiklan uusi 4 d kohta) esitetään mahdollisuutta siirtää ja aientaa päästöoikeuksia 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuina kausina. Tarkistusta ei voida hyväksyä. Tarkistuksen pyrkimykset sisältyvät jo 13 artiklaan paitsi sikäli, kun päästöoikeuksia ei ole vielä myönnetty. "*Osa*" päästöoikeuksista myönnetään joka vuosi, ja toimija voi siirtää tai aientaa niitä ainoastaan sen kauden aikana, jota varten ne on myönnetty. Myönnettävistä määristä tehdään kuitenkin päätös kauden alussa koko kautta varten, jotta toimijoilla on varmuus niille myönnettävistä määristä.

Tarkistuksessa **38** (uusi 12 a artikla) edellytetään, että jos laitos lopettaa toiminnan, toimijalle ei myönnetä lisää päästöoikeuksia kyseistä laitosta varten, ellei toimija voi osoittaa, että sulkeminen liittyy yhteisössä tehtävään vastaavaan uuteen investointiin. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Tällaisen säännöksen soveltaminen olisi kohtuuttoman monimutkaista. Komissio katsoo, että päästöoikeuksien odotettu arvo huomioon ottaen siirrot EU:n ulkopuolelle tämän direktiivin seurauksena ovat erittäin epätodennäköisiä.

Tarkistuksessa **80** (16 artiklan uusi 4 b kohta) esitetään, että jäsenvaltioiden on käytettävä sakoista saatava tuotto päästöoikeuksien ostamiseen. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Perustamissopimus ei sisällä perusteita säätää, miten jäsenvaltioiden tulisi käyttää tämänkaltainen tuotto.

Tarkistuksessa **45** (16 artiklan uusi 4 c kohta) säädetään, että jäsenvaltioiden on yhdenmukaistettava päästöoikeuksien kaupan ja siihen liittyvien sakkojen verokohtelu "*avointa koordinoitimenetelmää käyttäen*". Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jäsenvaltioilta ei tässä direktiivissä voida edellyttää tämänkaltaista verotustoimenpidettä.

Tarkistuksella **47** (18 artiklan otsikko) lisätään artiklan otsikkoon "*sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus*". Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Ehdotukseen ei tämän osalta ole tarpeen tehdä muutosta. Uudelleentarkastelumenettelyn mahdollisuus on varmistettu kaiken lainsäädännön osalta kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklalla. Asiasta ei ole tarpeen antaa lisäsäännöksiä jokaisessa yhteisön säädöksessä.

Tarkistuksen **48** (18 artiklan uusi 1 a kohta) mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava uudelleentarkastelumenettelyn mahdollisuus. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Syyt tähän on esitetty edellä tarkistuksen 47 käsittelyn yhteydessä.

Tarkistuksessa **49** (22 artikla) poistetaan mahdollisuus muuttaa liitettä III (perusteet kansallisten jakosuunnitelmien laatimiselle) komiteamenettelyllä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Perusteita on mahdollisesti muutettava kokemuksen perusteella. Ainoastaan komiteamenettely mahdollistaa tällaisten muutosten tekemisen ennen kansallisten jakosuunnitelmien laatimista vuonna 2006.

Tarkistuksen **50** (uusi 23 a artikla) mukaan jäsenvaltiot voivat hakea komissiolta lupaa jättää tietyt laitokset järjestelmän ulkopuolelle vuoteen 2007 saakka sillä edellytyksellä, että laitokset noudattavat vastaavia kansallisia toimenpiteitä, ne seuraavat päästöjään ja niihin sovelletaan vastaavia seuraamuksia. Komissio päättäisi tilapäisen vapauttamisen hyväksymisestä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komission tavoitteena on pakollinen järjestelmä vuodesta 2005. Vapaaehtoinen lähestymistapa päästökauppaan – jopa tilapäisesti –

vähentää huomattavasti välineen taloudellista tehokkuutta. Vapaaehtoinen lähestymistapa aiheuttaisi myös suuremman riskin sisämarkkinoiden vääristymisestä. Vapaaehtoinen lähestymistapa tarjoaisi huomattavasti vähemmän kokemuksen kautta saatua tietoa eikä varmistaisi valmistautumista päästökauppaan pöytäkirjan velvoitekaudella 2008–2012.

Tarkistuksessa **52** (24 artiklan 2 kohdan uusi 1 a alakohta) esitetään, että 24 artiklan mukaisesti tehdyt sopimukset päästöoikeuksien vastavuoroisesta tunnustamisesta rajoittuvat "*päästövähennysoikeuksien kauppaan*" ja että "*hiilinielujen*" käyttäminen tässä järjestelmässä ei ole sallittua. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio ei halua luoda tässä ehdotuksessa suoraa yhteyttä Kioton pöytäkirjan järjestelmiin vaan tekee asiasta erillisen ehdotuksen vuonna 2003.

Tarkistuksessa **53** (uusi 24 a artikla) esitetään, että puhtaan kehityksen järjestelmään ja yhteistoteutushankkeisiin liittyviä vähennysyksiköitä ei voida käyttää ennen vuotta 2008. Sen jälkeen voitaisiin käyttää ainoastaan vähennysyksiköitä, joihin ei kuulu hiilinieluja tai ydinenergialähteitä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio ei halua luoda tässä ehdotuksessa suoraa yhteyttä Kioton pöytäkirjan järjestelmiin vaan tekee asiasta erillisen ehdotuksen vuonna 2003. Tässä vaiheessa on turhaa ennakoita komission ehdotuksen sisältöä. Parlamentilla on mahdollisuus muuttaa tulevaa ehdotusta sopivana ajankohtana. Komissio ottaa kuitenkin ehdotusta laatiessaan huomioon parlamentin nyt ilmaiseman kannan.

Tarkistuksessa **54** (26 artiklan 1 kohta) esitetään, että komissio *tekee* (ilmaisun "*voi tehdä*" sijasta) ehdotuksen 30. kesäkuuta 2006 mennessä (31. joulukuuta 2004 sijasta) liitteen I muuttamisesta siten, että siihen sisällytetään muita "*aloja ja toimia*" (mutta ei kaasuja). Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Säännös toistaisi olemassa olevan säännöksen (26 artiklan 2 kohta) siitä, että komissio suorittaa arvion, laatii kertomuksen ja tekee tarvittaessa ehdotuksia 30. kesäkuuta 2006 mennessä.

Tarkistuksen **59** (26 artiklan 2 kohdan uusi e a kohta) mukaan uudelleentarkastelussa olisi käsiteltävä myös sitä, voitaisiinko vuoteen 2005 asti käytössä oleviin kansallisiin järjestelmiin sisältyviä näkökohtia sisällyttää yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään vuodesta 2008. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Tarkastelu siitä, mitkä kansallisten järjestelmien näkökohdat olisi sisällytettävä EU:n järjestelmään olisi tehtävä nyt, ei vuonna 2006 osana kokemukseen perustuvaa uudelleentarkastelua.

Tarkistus **61** (liite I, taulukko, sarake 2 (kasvihuonekaasut)) on seurausta tarkistuksesta 17. Sillä poistettaisiin liitteen I sarake, jossa mainitaan ainoastaan hiilidioksidi. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Käytännön syistä komissio pitää parempana sisällyttää järjestelmään aluksi vain hiilidioksidin. Näin varmistetaan, että päästökauppa aloitetaan hallitusti keskittyen tärkeimpään kasvihuonekaasuun, jota voidaan jo tässä vaiheessa seurata riittävästi. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö järjestelmää voitaisi myöhemmin laajentaa muihin kasvihuonekaasuihin seurantavalmiuksien parantuessa. Tässä tapauksessa asiasta tehdään erilliset ehdotukset. Lisäksi on parempi hyödyntää mahdollisimman paljon IPPC-direktiiviä muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin osalta, ennen kuin määräaika kyseisen direktiivin täysimääräiselle noudattamiselle olemassa olevissa laitoksissa kuluu umpeen (lokakuussa 2007).

Tarkistuksessa **62** (liite I, taulukko, kohta "metallien tuotanto ja jalostus") lisätään alumiinin tuotanto- ja jalostuslaitokset, joiden kasvihuonekaasujen kokonaismäärä on suurempi kuin 50 000 tonnia ekvivalenttista hiilidioksidia vuodessa. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Näiden toimintojen sisällyttäminen järjestelmään on järkevää ainoastaan, mikäli

soveltamisalaa laajennetaan muihin kasvihuonekaasuihin kuin hiilidioksidiin. Kuten tarkistuksen 17 yhteydessä on selitetty, komissio haluaa aloittaa päästökaupan ainoastaan hiilidioksidilla. Tämä yksinkertaistaa tilannetta alkuvaiheessa. Komission tarkoituksena on kuitenkin laajentaa päästökauppajärjestelmää muihin toimintoihin ja kaikkiin Kioton pöytäkirjan kattamiin kuuteen kasvihuonekaasuun heti, kun se katsoo, että käytettävissä on riittävät seurantavalmiudet, ja kun IPPC-direktiiviä noudatetaan kaikkien muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin osalta. Tällainen muutos tehtäisiin uudella ehdotuksella, joka on hyväksyttävä yhteispäätösmenettelyssä. Mikäli asetetaan 50 000 tonnin ekvivalenttisen hiilidioksidin raja, tästä aiheutuu käytännön vaikeuksia. Päästötietoja ei kerätä järjestelmällisesti eri puolilla EU:ta, joten tällaista rajaa olisi vaikea hallinnoida. Kaikkien laitosten olisi periaatteessa seurattava päästöjään tietääkseen, ylittävätkö vai alittavatko ne rajan. Päästöt vaihtelevat vuosittain useista syistä. Tiettynä vuonna yrityksen päästöt voivat ylittää rajan mutta seuraavana vuonna jäädä sen alapuolelle. Näiden rajojen hallinnointiin tarvittava menetelmä monimutkaistaa järjestelmää.

Tarkistuksella **63** (liite I, taulukko, uusi 3 a kohta) lisätään liitteeseen kemianteollisuus. Järjestelmän piiriin kuuluisivat laitokset, joiden kasvihuonekaasujen kokonaismäärä on suurempi kuin 50 000 tonnia ekvivalenttista hiilidioksidia vuodessa. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä edellä tarkistuksen 62 yhteydessä mainituista syistä.

Tarkistuksella **64** (liite II) halutaan mainita GWP-kerroin (ilmastonmuutokseen vaikuttava kerroin) kunkin liitteessä esitetyn kaasun yhteydessä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Kertoimet olisi parempi esittää 14 artiklan 1 kohdan mukaan laadittavissa seurantaa koskevissa suuntaviivoissa. Kertoimet tarkistaa säännöllisesti YK:n alainen hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli (IPCC). HFC-yhdisteitä varten ei ole vielä sovittu kertoimista.

Tarkistuksella **65** (liite III, kohta 1) poistetaan 1 kohta enimmäisprosenttimäärän seurauksena. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Kohta sisältää tärkeitä vaatimuksia, joita ei voida poistaa. Mikäli jaettavat määrät eivät ole taakanjakosopimuksen tavoitteiden mukaisia, jäsenvaltiot eivät todennäköisesti saavuta kyseisiä tavoitteitaan.

Tarkistuksella **66** (liite III, kohta 2) poistetaan kohta enimmäisprosenttimäärän seurauksena. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Jaettavien määrien on vastattava edistymistä Kioton pöytäkirjasta johtuvien oikeudellisesti sitovien yhteisön velvoitteiden täyttämiseksi.

Tarkistuksessa **78** (liite III, kohta 3) lisätään parhaat käytettävissä olevat tekniikat (BAT) ja vertailuarvot jakosuunnitelmien perusteisiin. Tarkistusta ei voida hyväksyä. Jäsenvaltioita ei pitäisi edellyttää käyttämään parhaita käytettävissä olevia tekniikoita tai vertailuarvoja. Päästökauppa on väline, jossa ei puututa teknisiin standardeihin vaan jossa annetaan toimijoiden päättää käyttämästään tekniikasta.

Tarkistuksella **79** (liite III, uusi 3 a kohta) lisätään ajatus siitä, että vertailuarvot laaditaan parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden perusteella. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Tarkistus on tehty tarkistuksen 78 seurauksena ja syyt sen hylkäämiseen ovat samat.

Tarkistuksessa **68** (liite III, uusi 3 b kohta) esitetään, että muiden kasvihuonekaasujen kuin hiilidioksidin päästöoikeuksien jakaminen aloitetaan vasta, kuin *standardoitujen menetelmien* kehittäminen on saatu päätökseen ja ne on *tunnustettu* EU:n tasolla ja kun niiden mittausvarmuus on samalla tasolla kuin energiaan liittyvien hiilidioksidipäästöjen mittaamiseen käytettävien menetelmien mittausvarmuus. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Direktiivin soveltamisalaa ei voida laajentaa siten, että tällaiset päästöt sisällytetään direktiivin soveltamisalaan mutta samalla niiden tosiasiallinen sisällyttäminen tehdään

riippuvaiseksi seuranta koskevien suuntaviivojen hyväksymisestä komiteamenettelyssä. Lisäksi tällä rajoitettaisiin IPPC-direktiivin soveltamisalaa. Tuloksena olisi epävarmuus siitä, laajennettaisiinko soveltamisalaa muihin kaasuihin ja milloin tämä tapahtuisi. Soveltamisalan laajentamisesta on parempi sopia yhteispäätösmenettelyllä, kun seurantastandardit ovat riittävän kehittyneitä.

Tarkistuksella **69** (liite III, kohta 4) lisätään taloudellisten hyötyjen kasautumista koskeva teksti, jossa todetaan, että jäsenvaltioiden *"on vältettävä"* teollisuuden kohtuutonta rasittamista useilla ilmastonmuutoksen vastaisilla välineillä. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Järjestelmässä on noudatettava toissijaisuusperiaatetta. Jäsenvaltioiden olisi voitava ohjata toimijoitaan useilla välineillä. Useat jäsenvaltion joutuvatkin todennäköisesti käyttämään useita välineitä, mikäli ne haluavat saavuttaa Kioton pöytäkirjan mukaiset tavoitteensa.

Tarkistuksessa **70** (liite III, kohta 5) käsitellään *"jakosuunnitelmaa"* ja esitetään, että päästöoikeuksia ei saa myöntää laitokselle enemmän, kuin se todennäköisesti tarvitsee, paitsi jos on kyse aiempien toimien tunnustamisesta. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio ei voi hyväksyä rajoituksia siihen, mitä katsotaan tai ei katsota yhteismarkkinoille soveltumattomaksi valtiontueksi. Jäsenvaltioiden olisi voitava palkita aiempia toimia parhaaksi katsomallaan tavalla mutta aina kuitenkin EY:n perustamissopimuksen määräysten mukaisesti.

Tarkistuksessa **104** (liite III, kohta 6) esitetään, että uusien tulokkaiden kohtelu ei saa aiheuttaa kilpailun vääristymistä [verrattuna alalla jo toimiviin laitoksiin]. Jakosuunnitelman olisi sisällettävä tiedot siitä, kuinka uusi tuotantokapasiteetti otetaan huomioon. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden olisi voitava valita menetelmä, jonka mukaan päästöoikeudet myönnetään uusille tulokkaille. Edellytyksenä on ainoastaan vaatimus varmistaa, että uudet tulokkaat voivat saada riittävästi päästöoikeuksia.

Tarkistuksella **96** (liite III, kohta 7) asetetaan jäsenvaltioiden velvoitteeksi palkita aiemmat toimet vuodesta 1990 vuoteen 2004. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä. Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden on voitava päättää kansallisten olosuhteiden mukaan siitä, miten ja missä määrin ne palkitsevat aiempia toimia.

3.4. Muutettu ehdotus

Komissio ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan ja muuttaa ehdotustaan edellä kuvatulla tavalla.